

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๗
มีธรรมอยู่ในใจ ความละเอียดจึงมี

เรามีลูกได้ลูกชายไปบวชด้วยความศรัทธาตั้งอกตั้งใจไปปฏิบัติศีลธรรม พ่อแม่ครอบครัวเย็นไปหมด ว่าบวชก็บวชไปหมด ลูกไปบวช บวชตามทางสายศาสนาแล้ว เป็นอย่างนั้นทั้งนั้น อย่างครั้งพุทธกาลบวชมีทุกชาติชั้นวรรณะ มีหมด แต่มุ่งเข้าธรรมอย่างเดียวกัน อย่างพระมหากษัตริย์นี้ออกบวชมากมายนะ องค์ไหนออกไปแล้วก็ยังเป็นแบบเดียวกันหมด ไม่ได้ถือชั้นวรรณะของกันและกัน มีแต่ศากยบุตรมุ่งธรรมมุ่งธรรมอย่างเดียวกันแล้ว อยู่ได้สนิทใจเลย

มีบางองค์ที่เป็นกษัตริย์ไปอยู่กับหมู่กับเพื่อนไม่มีใครทราบ เพราะท่านไม่สนใจ กษัตริย์ ยิ่งกว่าความสนใจในธรรมซึ่งมีความรู้สึกเสมอกันกับพระทั้งหลาย นั้นละเอียดเย็นไปหมด มีเยอะบรรดากษัตริย์เสด็จออกบวชๆ พวกเศรษฐีกุมภพออกบวชมีเยอะ ออกไปแล้ว หายเงียบๆ ไม่เข้ามายุ่งกังวลุ่นวายกับบ้านกับเรือน กับโลกสงสาร นั้นละผู้มุ่งธรรมมุ่งธรรมจริงๆ ผู้ให้ความร่มเย็นแก่ตนเอง สุขแก่ตนเองแล้วก็ให้ความร่มเย็นแก่โลก ธรรมเป็นอย่างนั้นมีมากมีน้อยกระจายไปที่ไหนเหมือนน้ำดับไฟๆ

ไปอยู่ในป่าในเขาจิตใจมีแต่มุ่งต่อธรรมดังอยู่อย่างนั้น เรื่องโลกเรื่องสงสารที่เคยอยู่ในใจก็กำจัดออกๆ ไม่ให้หาใหม่เข้ามาเพิ่ม มีตั้งแต่กำจัดสิ่งที่มีอยู่แล้วภายในใจ ออกๆๆ เรื่อยๆ ครั้นออกมาแล้วภายในนี้สว่างไสวออกมา ท่านจึงเรียกว่าบวชชำระกิเลส ไม่ใช่บวชแบบตั้งหน้าตั้งตาสั่งสมกิเลสทิวี่มานะยิ่งกว่าโลกเขไปอีก ดังที่ปัจจุบันเป็นอยู่นี้ ไม่ว่าจะท่านว่าเราๆไปหมด เป็นตมเป็นโคลนไปด้วยกัน เพราะเรื่องของกิเลส ถือกิเลสเป็นใหญ่เป็นโต เป็นอำนาจบาตรหลวง มุ่งปราบกิเลสอยู่โดยหลักธรรมชาติของจิต คำว่าปราบ คำนี้แยบเท่านี้กิเลสลากคอไปแล้ว เป็นอย่างนั้นมันถึงเลอะเทอะ

ศาสนามีก็เหมือนไม่มี วัดมีพระมีเหมือนไม่มี อย่างชาวพุทธเรานี้ก็เหมือนไม่มี เหมือนกัน เพราะจิตใจไม่อยู่กับศีลกับธรรมพอจะให้ความร่มเย็น รู้จักหน้าที่การงานผิด ถูก ชั่ว ดีของตน มีแต่กิเลสลากไปๆ ถลอกปอกเปิกไปหมด มนุษย์เรานี้แหละตัวร้ายที่สุด หมาเขายังมีขนเข้าใจไหม ไม่ถลอกปอกเปิก มนุษย์เรานี้ไม่มีขนเลย ถลอกปอกเปิกถูก กิเลสลากไป ไม่ว่าจะหลังพระหลังโยม ถลอกปอกเปิก กิเลสลากไปด้วยกัน นั้นเป็นอย่างนั้นนะ จะไม่มีหนังละ

โธ่ย ก็เลสนี่แหลมคมมากนะ ให้ขึ้นพัดกันเสียก่อนถึงได้รู้ว่าความละเอียดลออของกิเลสขนาดไหน แต่ก็ไม่เห็นอิทธิพล ธรรมเหนือกว่าทั้งนั้น ถ้าเอาธรรมเข้ามาจับกัน ชำระกัน มันก็แตกกระจายออก อันนี้มีแต่คนเข้ามา เผาหัวอกจนอกจะแตก ยังไม่รู้ว่สิ่งทีเฒานั้นคืออะไร ก็ว่าตัวทุกข์เสีย ตัวยุ่งไปเสีย ไม่ว่ากิเลสพาให้ยุ่งนะ เรายิ่งจนตายเท่าไร แทนทีจะมาสใจ (เสียงหมาเห่าขึ้น) มาแล้วนะพาดปากเข้าไป เวลาเราจะเทศน์มันก็เทศน์ขึ้นมา เวลาเราเงียบๆ มันก็เงียบ เวลาเราเทศน์มันก็เทศน์ เออหมาเป็นเทวทัตก็มี นึกว่ามีแต่คน หมาก็เป็นเทวทัตด้วย เป็นอย่างนั้น คนพาเป็นอะไรมันก็เป็นอย่างนั้นจะว่าไ

มีวัดมีวาก็เหมือนไม่มี ก็มีแต่อิฐ ปูน หิน ทราย เอาต้นไม้ใบหญ้ามาปลูกเป็นวัด เป็นวาก็กลายเป็นตึกกรมบ้านช่องไปเสีย เพราะธรรมไม่มีในนั้น กิเลสเข้าไปอยู่แทนเสีย ทำอะไรขึ้นมาก็เลสไปอยู่แทนเสีย พระตัวคลังกิเลสไปที่ไหน กิเลสก็ไปที่นั่นด้วย เตือดร้อนวุ่นวายไปเหมือนกันหมด เลสมีวัดก็เหมือนไม่มี มีพระก็เหมือนไม่มี ก็เลยไม่แปลกต่างอะไรกับโลกเขาไม่มีศาสนา ศาสนาพุทธนี่เป็นศาสนาทีเลิสเลอสุดยอดแล้ว ไม่มีชิ้นว่เลย พุทธศาสนาเรียกว่าสุดยอดแล้ว ค้นด้วยภาคปฏิบัติถึงได้รู้กันชัดเจน ริงถึงกันหมดเลย

สิ่งเหล่านั้นใครจะรู้เมื่อไร ท่านปฏิบัติท่านรู้ท่านเห็น แล้วท่านก็เป็นเรื่องของธรรม เสียด้วย ไม่ติดไม่ตั้น ไม่ฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม ไม่อยากไม่้อยากคุยด้วย มีเหมือนไม่มี เบาหวิวๆ อยู่ นั้น มีแต่ความสว่างไสว แผลกประหลาดอัศจรรย์ประจำหัวใจอยู่ตลอดเวลา ท่านมีอะไร มากพร่อง เมื่อสั่งสมธรรมเข้าให้มากเท่าไร ทุกอย่างมีแต่ธรรมรอบล้อมไว้หมด รักษาไว้หมด สิ่งมัวหมองเข้ามานี้ปิดปั๊บๆๆ นั้น ไม่เหมือนดังแต่ก่อน คือถ้าเป็นกิเลสแล้วกวาด ต้อนๆ ถ้าเป็นธรรมแล้วไม่สนใจ

ทีนี้เวลาสั่งสมธรรมเข้าสู่ใจแล้ว ธรรมเป็นเจ้าของของใจแล้วทีนี้กำจัด เกิดขึ้นจากใจปิดออกๆ เรื่อยๆ ปิดจนกระทั่งไม่มีเหลือภายในใจ ริงแห่งกิเลสทั้งหลายก็คืออวิชชา ปิดออกหมดแล้วก็หมดโดยสิ้นเชิง ไม่มีอะไรเหลือ อยู่ไหนสบายหมดทีนี้ ใจดวงนี้ละเวลา ปล่อยตามบุญตามกรรมของมัน ท่านเหมือนเรา เราเหมือนท่าน เหมือนกันไปหมด เวลาธรรมเข้ามากำจัดปิดเป่าด้วยอรรถด้วยธรรมแล้ว สิ่งเหล่านั้นค่อยจางไปๆ จิตทีมีความเลิสเลออยู่ภายในก็ค่อยเริ่มส่งแสงสว่างออกมา แผลกประหลาดออกมาเรื่อยๆ กำจัดนั้นทีนี้ยังแสดงออกๆ

อันนี้ต้องพิสูจน์กันภาคปฏิบัติ เพียงเรียนเฉยๆ จบพระไตรปิฎกก็ไม่สนใจปฏิบัติ แบกหลังหักไปเฉยๆ เหมือนเขาแบกไม้แบกฟืนนั้นแหละ แบกพระไตรปิฎก เพราะไม่

สนใจ ถ้าสนใจไม่จำเป็นต้องหาแบกมากมาย พระพุทธเจ้ามอบให้เสร็จแล้วในตัวของคุณแต่ละคน พระก็มอบเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ไปถึงตโจแล้วหยุดนี้ กระจายเข้าไปหมดภายในไม่มีเหลือ มีหนังเท่านั้นหุ้มห่อเอาไว้ แล้วก็ผิวบางๆ มันลอกสัตว์ลอกมนุษย์ โลกให้จมอยู่เวลานี้ จะมีอะไรไป

ดูหนังเจ้าของนั้นชิมันหนาไหมล่ะ บางๆ เขาเรียกหนังกำพร้า บางๆ เท่านั้นละ เอ้าดูให้วาดภาพเข้าไปเดี๋ยวนั้น คนทั้งคนตกแต่งภายในมายิ่งกว่าเทวบุตรเทวดาก็ตาม ก็เพราะมีหนังตัวนี้ละ ตัวลอกให้ตกแต่งเข้าไปอีก สวยเข้าไปอีก หนังบางๆ ท่านจึงเรียกว่าเกสาดกแต่งเป็นบักันเลย โรงเสริมสวยเติมแผ่นดิน ตกแต่ง นี้เรียกว่าผม ขน เล็บ เอาตัดแล้วตัดเล่า ย้อมเล็บย้อมอะไร อู๋ย่น่าดูไหมล่ะ เอาธรรมจับขี้ อันนั้นห่อเป็นบ้า

พอพูดอย่างนี้เราก็ระลึกได้ มีผู้หญิงรุ่นๆ เจ็ดแปดคน แล้วมีผู้ชายมาสักสามสี่คน มาตอนค้ำๆ แล้วนะ นึกว่าคนหมดไปแล้ว ส่วนมากเราจะออกมาตอนค้ำๆ ไม่มีคน ค่อยต่อมาไปเที่ยวดูสิ่งนั้นดูสิ่งนี้ แล้วก็มาสั่งเขา สั่งงานนั้นงานนี้ ที่ออกไป ออกไปอย่างงั้น เช่นอย่างเขาลอกคูสระนั้นก็เหมือนกัน เขาทำยังไงๆ ค่อยไปแคะ ค้ำๆ ออกไป พอเราเข้าไปก็ไปดูในกุฏินี้เสียก่อน สามหลังนี้ เขาเลิกงานไปหมดแล้ว ค้ำแล้วไม่มีใครเราก็ค่อยๆ เข้าไป พวกนั้นก็ยั้วเยี้ยๆ เข้ามาค้ำๆ มาอะไรพวกนี้ค้ำๆ นึกในใจ โอ้ไม่มีเขตมีแดน เป็นแต่เพียงรู้สึกในใจเท่านั้นก็ผ่านไป เขาก็เข้าไป เราก็ออกไปดูนั่นดูนี้ เข้ามายังยั้วเยี้ยๆ อยู่

เวลาเราเข้ามา พวกหนึ่งไปรุมดูกระต่าย กระต่ายเต็มอยู่นั้น พวกหนึ่งเข้ามาข้างหน้า มีสองพวกด้วยกัน เราก็เดินเข้ามาเราจะเข้าช่องนั้น พอตีพวกนั้นก็เต็มอยู่นั้น เห็นเราเขาก็หลีกไปนี้ นุ่งแค่นั้นนะ ไม่ใช่กางเกง ถ้ากางเกงก็คงไม่เป็นอะไร นุ่งแบบนี้ไม่ได้เห็นทีเลยเข้าใจไหมล่ะ อ้าวก็พูดตามความจริงนี้ ผิดไปไหนเราพูดนี้ ผู้ทำต่างหากเป็นให้ได้มาพูด มานั่งไม่ได้มันจะเห็นที มันไม่อยากจะเห็นทีแต่มันก็เปิดไว้ อย่างงั้นแหละลอกกันกิเลสลอกกิเลส

เราเดินเข้าไปนี้ก็มาแอบข้างๆ ผู้ที่นุ่งแบบนี้ก็มี ไม่ได้นุ่งแบบนี้หมด ผู้ที่นุ่งแบบนี้ไปอยู่ลับๆ หมู่เพื่อนข้างๆ กลัวจะเห็นทีมัน ใครจะอยากไปดู พอมานี้ มาอะไร ว้างั้น ค้ำคั้นนี้ละ นุ่งเหมือนหมา ว้างั้นเลย ดูนุ่งห่มเหมือนหมา อย่าเข้ามาวัดนี้อีกนะ ออกไปเดี๋ยวนี้อ้อ พอวาก็เดินผ่านเข้าไปเลย มันดูไม่ได้ขนาดนั้น มันด้านต้องใส่ด้านใส่กันซิ มันเลอะเทอะไปหมด จนกระทั่งวัดมันก็ถือเป็นส้วมเป็นถานเหยียบ ถ่ายลงไปนั้นหมดเลอะเทอะไปหมดวัด วัดนี้มีขอบมีเขตที่ไหน ไม่ว่าจะกลางค้ำกลางคั้น ค้ำยังมา ยั้วเยี้ยๆ เราก็ทุเรศว่าไง

มาก็มาแบบเขานั่นแหละ ไม่ได้แบบบรรดแบบธรรมนะ มาแบบฟุ้งเฟ้อเห่อเหิมลืมนื้อลืมตัวมา จึงได้แต่งตัวแบบนั้น นึกว่าจะมีใครชมละซิ ก็ชมแบบนั้นเสีย ไล่ ทีนี้อย่าเข้ามาวัดนี้อีกนะ บอกอย่างงั้นเลย เขียนไปมันก็ไม่ได้อ่าน เราก็ต้องอ่านให้มันฟังเสียบ้างซิ มันเลขขนาดนั้นนะเวลานี้ การแต่งเนื้อแต่งตัวด้วยอำนาจของกิเลสตัณหาตื่นบ้ากันไปหมดทั่วโลกดินแดน ไม่มีขอบเขต ไม่มีชนบประเพณีที่แต่งตัวพอสดสวยงดงาม มองดูแล้วงามตางามใจ ชุ่มชมยินดีต่อกัน

ไม่ได้มองเห็นแล้วเป็นหมาไปเลย กระดิกหางไล่กัน ดิกๆ หมาตัวผู้ตัวเมียเห็นกันมองเห็นกันแล้วกระดิกหางไล่กันดิกๆ ตัวเมียก็ไม่ใช้เล่น ตัวผู้ก็ไม่ใช้เล่น เข้าใจไหม เตี้ยนี่เป็นอย่างงั้นนะ การแต่งเนื้อแต่งตัวแบบนั้นละ แบบกระดิกหางไล่กันเลย มันไม่ได้มองเห็นกันแล้วยิ้มแย้มแจ่มใสเป็นศีลเป็นธรรม เป็นความชุ่มเย็น เหมือนอย่างปู ยา ตายาย เราพาดำเนินมาแต่ก่อน กิเลสก็มีแต่ท่านเหล่านั้นท่านไม่เสริม มีความอาย มีความระมัดระวัง เพราะมีธรรมอยู่ในใจ ความละอายจึงมี

การแต่งเนื้อแต่งตัวเคารพนับถือผู้ใหญ่ผู้น้อยนำดูทั้งนั้นละนะแต่ก่อน ทุกวันนี้มันเหมือนหมาไปหมดเลย ดูไม่ได้นะ แหมทุเรศจริง ๆ นะ พอเอาบ้างก็เอาบ้างอย่างงั้นแหละ ถ้าธรรมดาก็หุหนวกตาบอดไปเหมือนไม่รู้ไม่เห็นนะ บทเวลาจะเอาปั๊บแมงสูไม่ได้ เร็วยิ่งกว่าอะไร บอกขนาดนั้นนะ บอกเหมือนหมาแล้วก็ไล่ออกจากวัด อย่ามาวัดนี้อีกนะ คือมันเลขขนาดนั้น ลืมนื้อลืมตัว การนุ่งการห่มพอดิบพอดีก็รู้กันอยู่มนุษย์ ใครจะรู้ยิ่งกว่ามนุษย์ ทำไมมันถึงทำอย่างงั้น ถ้าไม่ใช่กิเลสปิดหูปิดตามันจนมองไม่เห็นอะไรเลย เห็นแต่เรื่องจะดันทุรังไปตามความชอบใจของตนเท่านั้น มันจึงเลอะเทอะไปหมดเวลานี้

นี่เราก็ได้ยินเขาพูดให้ฟัง ไปวัดพระแก้วหรืออะไร คนเขาไปกราบพระ เวลาเข้าไปแล้วมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจตราพาทีคนที่แต่งเนื้อแต่งตัวเข้าไป คนที่ไม่ควรเข้าไปเขาไม่ให้เข้า เขายืนอยู่นั้น การแต่งเนื้อแต่งตัวแม้เสื้อนี้เราพลิก(พับ) เขามานี้ไม่ได้ เขาก็ให้ดึงออกแต่งเรียบร้อยค่อยเข้าไป แต่งเนื้อแต่งตัวให้เหมาะสมกับเข้าไปกราบไหว้บูชาสิ่งที่ศักดิ์สิทธิ์วิเศษ ไม่ให้แต่งแบบหมูแบบหมาเข้าไป เขาบังคับอยู่ในนั้น เขาคอยดูให้แต่งเนื้อแต่งตัวไม่ว่าชาติชั้นวรรณะใดเข้าไปที่นั่นเขาจะต้องจัดการให้หมด ให้แต่งเนื้อแต่งตัวเรียบร้อยฝรั่งอะไรไปไม่น่าเข้าเขาไม่ให้เข้า เขามีกฎ นี่เป็นกฎชั้นที่หนึ่งสำหรับเข้าสู่สถานที่โลกทั้งหลายชาวพุทธเรากราบไหว้บูชากัน ทำความเคารพให้สมพระเกียรติที่เราเคารพท่านแต่งเนื้อแต่งตัวเข้าไปด้วยความสวยงาม มีกฎมีระเบียบ มีความเรียบร้อยนำดูเข้าไป ดูก็สวยงามตา นี่เป็นชั้นที่หนึ่ง ชั้นต่อมาก็ลดลงมาเป็นลำดับ

ที่นี้ชั้นประเทศเขตแดนของแต่ละประเทศๆ เขามีขนบธรรมเนียม การแต่งเนื้อ แต่งตัวนุ่งห่มกันอย่างไร เราก็ควรจะมีขนบประเพณีแต่งเนื้อแต่งตัวตามประเพณีเมืองไทย เรา การนุ่งการห่มที่นิยมกันมาแต่ดั้งเดิม ผู้หญิงนุ่งผ้าถุง ผู้ชายนุ่งผ้าโจงกระเบน ทุกวันนี้ มันเข้าเกี่ยวข้องกับสังคมสำหรับผู้ชาย เขานิยมให้เป็นสากล เราก็ไม่ขัดภายในใจ ไอ้ที่สู่มี่สู่มี่ทำนี่ซี ไม่มีแบบมีฉบับ เฉพาะอย่างยิ่งฝ่ายผู้หญิงเราแต่งได้หมดแบบไหน ไม่มีใครคิด คณองยิ่งกว่าผู้หญิงนะ เราไม่ได้ว่าที่นี้นะ ว่าผู้หญิงพากหนองคายลำแม่น้ำโขงนู่น เราว่า ไปนู่น หูใครมีจะฟังไม่ฟังเราก็ไม่ได้ว่าอีกเหมือนกัน เขาแต่งตัวแบบไหนมาคว่ำมับๆ นี่ซี มันเสียเอามากมาย ไม่มีหลักมีเกณฑ์ไม่มีเหตุมีผล ไม่มีชอบเขตเลย แต่งเอาตามใจชอบ ตามใจชอบเป็นแบบของหมาไปแล้วนั้น ไม่ใช่แบบของมนุษย์ที่มีชอบเขต

ผู้หญิงส่วนมากตั้งแต่ครั้งโบราณมานุ่งผ้าถุงกันที่สวยงาม เดินไปก็เรียบร้อยๆ มองดูงามตางามใจ ไม่ได้กระดิกหางใส่กันดึกๆ เหมือนแต่งตัวทุกวันนี้ แต่งตัวทุกวันนี้มันเหมือนหมาตัวผู้ตัวเมีย ไปเจอกันแล้วกระดิกหางใส่กันดึกๆ ผู้หญิงก็แต่งตัวหลอกมาแบบหนึ่ง ผู้ชายก็แบบหนึ่ง ผู้ชายยังไม่ผาดโผนยิ่งกว่าผู้หญิง เราพูดไม่ลำเอียง พูดตามหลักความจริง พูดถึงเรื่องการแต่งเนื้อแต่งตัว ผู้ชายยังพอดูยิ่งกว่าผู้หญิง ผู้หญิงนี่ผาดโผนโจนทะยานลิกแล็กๆ ยิ่งกว่าลิง ผู้ชายนั้นเป็นตัวลิกๆ ลับๆ อีกแบบหนึ่ง มันก็เข้ากันได้กับกระดิกหางใส่กัน มันเข้ากันได้ทั้งนั้น นี่เมืองไทยเราเวลานี้ นี่ละความไม่มีศีลธรรม ไม่มีกฏ มีระเบียบเป็นเครื่องบังคับตนให้ประพฤติปฏิบัติ การนุ่งห่มใช้สอยพองามตาบ้าง มันก็เลอะเทอะไปอย่างนี้

มีผู้บังคับบัญชา ให้มีกฏอันหนึ่งให้พองามตา ไม่ใช่กฏบีบบังคับให้เกิดความเดือดร้อนวุ่นวาย กฏบีบบังคับลงให้เข้าสู่ความสวยงาม งามตางามใจ เวลาได้พบได้เห็นกันก็งามตางามใจ อย่างโบราณท่านพาแต่งเนื้อแต่งตัวนั้นงาม อันนี้เมืองไทยเราถ้าหากได้เอาปุ๋ยาตายายมาเป็นแบบเป็นฉบับ ไม่ผาดโผนโจนทะยานเหยียบหัวปุ๋ยาตายายไปเสียจะนำดูนะ การเหยียบหัวปุ๋ยาตายายไปนั้นก็คือ แบบแต่งตัวแบบนี้ แบบหมาวิ่งเข้าป่าหมด หมาสู้ไม่ได้ เขาก็ว่าเขาเก่งหมาก็ดี แต่เวลาไปเจอคนแต่งตัวแบบนี้แล้วหมาวิ่งไปหมด นี่เราก็เลี้ยงหมาไว้สามสี่ตัว เราก็รักสงวนมัน อย่าแต่งตัวแบบนี้มาหาหมาเรานะ

เราจะไปสอนหมาเร่อีกวิชาหนึ่งสำหรับต้อนรับคนประเภทนี้ พอมาคราวหลังเราเสียสอนเรียบร้อยให้มันไล่กัดเอาหลงทิศไปเลย เอามันขนาดนั้น คนแบบนี้ต้องใช้แบบนี้ มันเลอะเทอะขนาดนั้น โอ๊ย ดูแล้วจวนดูไม่ได้ ส่งเสริมกันไปหาอะไรหนักหนา มันวิเศษวิโส

อะไร สิ่งที่ยามหุงมาตาให้เป็นความร่มเย็นแก่จิตใจตนเอง ด้วยความมีธรรมแนบอยู่ในนั้น ๆ อย่างนี้ไม่มีบ้างเธอในหัวใจเรา มันควรคิดนะเรื่องเหล่านี้

พระท่านตามหลักธรรมวินัยจริงๆ ท่านมีกฎมีระเบียบ พระนี้เคลื่อนไหวไม่ได้เลยเห็นไหมล่ะ การแต่งตัวของพระ สบงสูงขนาดไหน ลีขขนาดไหน ท่านบอกไว้หมด เช่น กิ่งแข้งนี้สบง ไม่ให้ล่างกว่านั้นไป ไม่ให้เขินกว่านั้นจนเกินไป จีวรก็กะไว้พอดีๆ มีแบบมีฉบับทุกอย่างของพระ นี่พระของพระพุทธเจ้านะ ไม่ได้เหมือนพระเทวทัตเหมือนเราๆ ทุกวันนี้ นี้เลยเถิดไปหมดแล้ว ประชาชนญาติโยมผู้พระประเภทนี้ไม่ได้เวลานี้ ผาดโผนโจนทะยานเอาหนักหนาจนดูไม่ได้ พระดูพระเราดูเรามันแบบเดียวกัน นี่ก็เป็นอีกแบบหนึ่งของพระ ถ้าพระแบบพระพุทธเจ้านี้การแต่งเนื้อแต่งตัว สีผ้าก็ไม่หลอกตาจนเกินไป ในครั้งพุทธกาลท่านบอกสีกรัก คือสีแก่นขนุน ไม่ใช่สีแบบหลอกตัว เห็นกันแล้วทางกระตักนะ พระก็ทางกระตักเหมือนกัน พระก็มีกิเลส เห็นอัสสาวแล้วทางกระตักเลย เป็นอย่างนั้นละเดี๋ยวนี้ พระแบบทางกระตักนะ

ผู้หญิงทุกวันนี้ก็หาขายอายุไม่ได้ ทางกระตักด้วยกัน พระกับโยมจึงไม่มีอะไรผิดแปลกกันนะทุกวันนี้ มันเป็นทางกระตักด้วยกันหมด พวกนี้ฟัง จำเอานะ นี่เอาธรรมมาสอน เราผู้เทศน์เราไม่ได้ถือว่าตัววิเศษวิโสกว่าท่านทั้งหลาย เราเอาธรรมพระพุทธเจ้ามาสอนต่างหาก ให้ต่างคนต่างตั้งหน้าตั้งตาปฏิบัติ จะเป็นความงามตาใจ ไปที่ไหนไม่ผาดโผนโจนทะยานจนเกินเหตุเกินผล การแต่งเนื้อแต่งตัวก็ให้น่าดูบ้าง ดังที่นิยมกันว่าเมืองไทยเรานุ่งผ้าถุงແหละผู้หญิง เหมาะดี

อย่างที่ท่านสอนเรื่องนุ่งสบงของพระ ก็ไม่ให้เขินเกินไป ไม่ให้ล่างเกินไป ท่านบอกไว้หมดในวินัยแต่งอย่างนั้น ทีนี้เราก็ให้พอเหมาะพอดีกับขนบประเพณีของเรา ให้พอดีแล้วก็งามตาไปเลย ถ้าหากมีกฎบ้าง กฎพอดีพองาม ไม่ใช่กฎบีบบังคับจนตืดขึ้นซี่แตกเยี่ยวราดนะ กฎพอดีให้สวยงาม ไม่ใช่ว่ากฎบีบบังคับจนซี่แตกเยี่ยวราด ตัวมันคึกมันคะนองมันไม่ได้ทำอย่างนั้นซี่แตก ซี่ไม่แตกเยี่ยวก็ราด มันอยากทำมันทำไม่ได้จนซี่แตกเข้าใจไหม ไม่ให้ถึงขนาดนั้น เพียงให้มันตูดออกเท่านั้นก็พอ ซี่ไม่ออกพอดตูดออกก็ยังคงอยู่ไม่ทะลักเกินไป คือไม่บีบบังคับจนกระทั่งซี่หักซี่แตกซี่เยี่ยวออก ถ้าบีบบังคับจริงๆ มันก็เกินไปให้อยู่ในระดับพอเป็นขอบเป็นเขตก็จะได้

ถ้าปล่อยให้เป็นอิสระแล้ว นับวันจะเลอะเทอะไปนะ เพราะอิสระอันนี้เป็นอิสระของกิเลสความไม่มีขอบเขต เติลิตเปิดเปิงเผาไหม้ได้หมด ถ้ามีขอบเขตก็มีน้ำมีท่าคอยระงับดับไฟตัวผาดโผน คือขนบประเพณีอันดีงามเป็นน้ำดับไฟให้พอดีพอดีก็จะได้ พวกนี้

ปฏิบัตินะ ไม่มีพระองค์ไหนจะมาเทศน์แบบหลวงตาบัวละนะ ไม่ว่าจะออกสนามแบบใดจะ ไม่มีใครพูดอย่างเรา เราชี้เอาธรรมล้วน ๆ มา ไม่สนใจกับความต่ำช้าเลวทราม พวกล้วน ๆ ถาน ๆ ที่เต็มอยู่ในสัตว์ในบุคคล เราไม่เอามาเกี่ยวข้อง เอาแต่ธรรมมาชะมาล้าง ให้นำไป ปฏิบัติพอเหมาะพอดีแก่กำลังของตน ๆ ไม่ให้เตลิดเปิดเปิงเลยขอบเขตมากเกินไป มันก็ งามงามตานะ

ชาติไทยของเรายังเป็นชาติแห่งชาวพุทธด้วยแล้ว น่าจะรักนวลสงวนตัวบ้างนะ อย่า ประเจิดประเจ้อ อู๊ย ดูไม่ได้นะ นี่เขาเขียนไว้ตามหน้าศาลานั้น ใครไม่รู้ไปเขียน เขียนติดไว้ ต้นไม้ นั่น แล้วเขาอ่านเมื่อไร เขาไม่อ่าน เราเดินไปนั่นเราก้เห็นเขาเขียนไว้ พวกนี้ถ้าเขาดูก็ เห็น แต่เขาไม่ดู จนกระทั่งเราอ่านให้เขาฟังเอา เราอ่านจากนี้เลย นี่แต่งตัวเหมือนหมา ว่า งั้น บอกอย่างนี้เลย ชี้ไปเลย นี่แต่งตัวเหมือนหมา อย่าเข้ามาในวัดนี้อีกนะ บอกแล้วเดิน ผ่านไปเลย คือมันดูไม่ได้ มันเลยเถิดเลยแดน มันคึกคะนองอะไรนักหนาจนไม่มีสูงมีต่ำ ไม่มีขอบมีเขตอะไรเลย เอาเสียบ้างซิ เอาละวันนี้เทศน์เพียงเท่านี้พอ

ตำหนิแล้วต้องชมนะ ถ้าแต่งตัวแบบนี้ ๆ ชมเข้าใจไหม นี่ ๆ ๆ ต้องมีชมบ้างชิมี่แต่ ตำหนิได้หรือ มันมีสิ่งที่ควรชมก็ต้องชมเหล่านี้แต่งมาอย่างนี้น่าดูเหล่านี้ละ เข้าใจหรือ อย่าออกไปทางไกลนักมันจะเจอพวกทางกระดิก ๆ นะเข้าใจไหม เอาละพอ เป็นอย่างไรละ เทศน์หือ ปัก เทศน์วันนี้เป็นยังง (ถึงใจเจ้าคะ สะใจด้วยแบบคนที่เขาไม่รู้เขาจะได้ยินเสีย บ้าง) นั่นแหละหลักธรรม คือจะไม่มีสูงมีต่ำ เพราะเหนื่อมาตลอด แสดงชะล้างนั้นนั้น ไม่ใช่พูดให้เป็นความเสียหาย ชะล้างสิ่งสกปรกให้ดูเสียบ้าง ติดอยู่กับตัวเห็นไหมนั้นนะ ความหมายว่างั้น ความไม่ดีติดอยู่กับตัวสอนลงไป เช่นว่าเหมือนหมานี้มันเหมือนหมา เข้าใจไหม แต่งพลิกเสียใหม่อย่าให้มันเป็นแบบหมา เนอะ นั่นแหละเรียกว่าธรรม

ให้พร อัจฉิต์ ปตฺถิต์ ๆ ๆ

ชมถ่ายทอดสดพระธรรมเทศนาของหลวงตาตามกำหนดการ ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th